

[Finansministeren.]

op til Overvejelse, afhænger af, hvad der til den Tid foreligger. Der kan være Tale om adskillige Maader at ændre denne Lov paa, selv om man skal have de samme Indtægter; men uden at komme nærmere ind derpaa vil jeg dog sige til det ærede Medlem, at den Maade, han tænkte paa, vel tilsyneladende er en god og direkte Vej, men den har helt andre Sider af uheldig Art, som jeg desværre ikke kan komme ind paa i Øjeblikket. Det er derfor et Spørgsmaal, som maa nøje undersøges og drøftes, naar disse Loves Regler skal revideres. Men det ærede Medlem kan altid være vis paa, at hvis jeg har med Tingene at gøre til den Tid, vil jeg bestræbe mig for at finde Regler, som er saa let gennemførlige som muligt baade for Administrationen og for de paagældende Erhverv.

Jeg maa gentage, at jeg selv efter de Udtalelser, der er fremkommet, siden jeg første Gang havde Ordet, ikke kan tilraade at vedtage Lovforslaget, som det foreligger.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lange): Den ærede Ordfører for Venstre (Johannes Jensen) udtalte, at han havde ventet, at jeg havde sagt noget om, hvorledes vi tænkte os, at Spørgsmaalet skulde ordnes, men at det havde vist sig, at jeg var ganske blank paa det Punkt. Jeg er paa ingen Maade blank med Hensyn til, hvad jeg mener er den rigtige Fremgangsmaade, men det vilde dog være ganske unaturligt, naar jeg anbefaler et Forslag om at nedsætte et særligt sagkyndigt Udvalg til at undersøge disse Forhold og til at stille Forslag om en Ændring, om jeg saa paa Forhaand vilde staa her og sige, hvordan Resultatet skulde blive. Jeg ved meget vel — den ærede Ordfører for Venstre var jo selv inde paa det —, hvilke Ønsker man har, nemlig at denne Beskatning skal være saa enkel som muligt, at man skal lægge Skatten ved Kilden, det samme Resultat, som et saadant sagkyndigt Udvalg kom til i Norge; dèr fik man ændret hele Forholdet, og dèr har man nu for Chokolade- og Sukkervarebeskatningen den Ordning, at Skatten opkræves ved Indførselen, og af de Varer, der fabrikeres i Landet, opkræves den paa Fabrikationsstedet, ganske det samme, som man var inde paa med Hensyn til Bryggerierne. Den højtærede Finansminister siger, at Bryggerierne kom for sent. Jeg forstaa slet ikke denne Udtalelse. Hvis man fra alle Sider er enig om, at det, Bryggerierne foreslog, var den bedste Ordning — og det

faldt ganske sammen med, hvad der var vort Ønske —, nemlig at Afgiften af Øllet skulde opkræves hos Bryggerierne, saa kan de dog aldrig komme for sent. Det er det, vi vil have undersøgt, og kommer man saa til det Resultat, at det er den rigtige Ordning, kan den da gennemføres endnu; det er det, der har været Formaalet med det Forslag, vi har stillet.

Den ærede Ordfører for Venstre var inde paa en Kritik af det konservative Partis Stilling, da Forslaget om Beskatning af de stærke Drikke blev gennemført. Jeg forstaa slet ikke de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med. De maa skyldes en Erindringsforskydning. Det kan da ikke være muligt, at det ærede Medlem vil lægge Ansvar for det Resultat, der naaedes dèr, over paa det konservative Parti. Jeg var ogsaa det konservative Partis Ordfører ved den Løjlighed, og jeg udtalte mig særdeles skarpt om den Ordning, man vilde gennemføre. Men hvorfor blev den gennemført, og hvorfor var der intet at opnaa i Retning af Ændringer? Fordi det ærede Venstrepartis Ordfører i det andet høje Ting ved Forslagets første Behandling erklærede, at man ikke ønskede at stemme imod Forslaget, man ønskede i det hele taget ikke at blande sig i dette Forhold, det vilde man overlade til Regeringen. Dermed var det givet, at det ikke var muligt at opnaa Ændringer, og naar den højtærede Finansminister paa det Tidspunkt stillede sig ganske afvisende og f. Eks. udtalte, at Bryggerierne var kommet for sent, var det sikkert, fordi den højtærede Finansminister følte sig som den stærke Mand; han vidste, at han kunde faa gennemført Forslaget, som han ønskede. Det fremgaar ogsaa af det ærede Medlems Tale; det ærede Medlem var jo ogsaa Ordfører ved denne Sags Behandling i Fjor, og det ærede Medlem sluttede sin Tale ved første Behandling med at sige, at han paa sit Partis Vegne kunde erklære, at man ikke direkte vilde medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Deri ligger selvfølgelig, at man indirekte medvirkede til Gennemførelsen af Forslaget, og derfor er det ganske uden Berettigelse, naar det ærede Medlem nu søger at give det konservative Parti Skylden for, at vi fik den utilfredsstillende Ordning. Jeg tror, man fra alle Sider vilde have været bedst tjent med, om man ved Behandlingen af denne Sag havde stillet sig paa det Standpunkt, at man vilde imødekomme den Utilfredshed, den Kritik, der var fremme, ved at optage en Forhandling, og denne For-